

Dem Kinék säi Gaart

1. Szen:

Wou d'Spilleit ënnerwee bei dem Kinék Kohiba säi Palast sinn, an zwee Friemer hinne roden, emzedréien.

Iwwert eng Landstrooss zitt eng Equipe Spilleit an d'Staadt Mandrawi, do wou dem Kinék Kohiba vun Antagonien säi Palast steet. Ennerwee begéinen hinnen dräi Leit, déi op Rollerskates aus der Stadt kommen.

M1: Ah, Spilleit sinn ënnerwee! Da gëtt eis d'Zäit elo net méi laang! Allezhopp, weist är Konschten.

M2: Dajee, net esou laang waarden, oder kënnt dir keng Konschten?

Si fuere ronderem d'Spilleit.

Michel: Et deet eis leed, mir hunn elo keng Zäit. Mir sinn um Wee an d'Staadt Mandrawi fir bei de Kinék Kohiba vun Antagonien.

M3: Dach net um Wee fir bei dee Kinék !

M1: De Kinék Kohiba vun Antagonien?

M2: An d'Staadt Mandrawi?

Michel: Hutt dir dann hei méi wéi ee Kinék? Ech hunn ëmmer gemengt, jidder Land hätt nëmmen een.

M3: An der Stadt Mandrawi gëtt et nëmmen ee Kinék. An dat ass de Kinék Kohiba vun Antagonien!

M2: Nëmmen dir kënnst direkt nees emdréien!

Zafira: Mir sinn elo schons iwwer dräi Deeg ënnerwee fir un den Haff vum Kinék Kohiba vun Antagonien ze kommen. Mir hunn héieren, hie wir ee vun deenen dichtechste Kinéke wäit a breet.

Michel: An een vu deene räichsten...

Mamm: Hie soll an engem Palast liewen, esou grouss wéi e Fussballsterrain an esou héich wéi den Eifeltuerm.

Daniela: Hie soll aus gëldene Becheren drénken, a sech owes mat seidene Lëllecher zudecken.

Papp: An da soll en dee schéinste Gaart vu ganz Antagonien hunn, mat exotesche Planzen, wéi een se jhust an Asien an an Afrika fënd. Dëse Gaart ass berühmt uechter d'ganz Welt, a vun iwwerall kommen d'Leit erbäi, fir de Gaart ze bewonneren.

Michel: A säi Meedche soll déi schéinste Prinzessin vum ganzen Äerdball sinn.

M1: Dréit em, a fuert nees heem!

D'Spilleit wëllen eppes soen.

All d'Spilleit: Ma, mir...

M3: Et huet kee Wäert, dréit em, a fuert nees heem!

An deem Moment, kënnt de Knupperduller, dee stäerkste vun de Spilleit, an hëllt den M2 mam Schlawittchen.

Knupperduller: Ma da bleiw elo emol roueg stoen, du Méckeschass! Entweder sees du eis elo op der Plaz, virwat mir emdréie sollen, oder ech dréien dech em, a rennen dech mam Kapp no vir an de Buedem!

Michel: Knupperduller, looss dee Mann lass, du bréngs e jo nach em!

Knupperduller: Ech loossen deen elo gewass lass. Hie brauch eis keen esou ee Kabes ze verzielen, dee kee Mensch versteet.

Michel: Wann deen aarme Mann elo net an zwou Sekonnen nees do steet, wéi e virdrun do stung, da wäers du mech emol kenneléieren.

Knupperduller: Ech loossen e lass, wann hien eis verzielt, virwat mir emdréie sollen. D'accord, Michel?

Michel: D'accord, Knupperduller!

De Knupperduller léisst de Mann erof, an hien an de Michel klappen sech wéi beim Basket an d'Hänn. Iwerdeems lafen déi dräi Männer fort.

Knupperduller: Do, elo si se fort!

Michel: Nondikass, Knupperduller, konns du net oppassen?

Knupperduller: Wien huet da gesot, ech sollt en erofloossen? Du wäers dach net wëlle behaupten, et wir méng Schold, datt déi zwee eis entwëscht sinn?

Michel: A wíem séng da soss! Häss du besser opgepasst, wíren se elo nach do!

Knupperdullés: Michel, so dat do nach eng Kéier, da gëtt et eng op d'Ouer!

De Michel spréngt op de Knupperdullés, an déi zwee fänken u mat rollzen.

Zafira: O nee, haalt op mat streiden, kuckt nëmmen do!

Musék

Mamm: Dat ass de Palast vu Mandrawi!

Daniela: Dem Kinék Kohiba vun Antagonien säi Wierk.

De Rido geet op a mir gesinn de Palast. Zaldote patrulléieren op an of, Leit spazéieren am Haff, Kanner spillen a jonk Fraen danzen. E Liebespaar kusst sech!

Lidd 1: Mandrawi

Kommt dir och vu ganz wäit hier
Hutt dir schons d'ganz Welt gesinn
Waart dir och an Afrika
oder an Amerika
Kennt dir alles
Wësst dir alles
Hutt dir schons d'ganz Welt gesinn
Kennt dir alles
Wësst dir alles
Mandrawi ass et, wou mir stinn
Hei zu Mandrawi waart dir nach ni
Hei zu Mandrawi waart dir nach ni

De Kinék Kohiba ass eise Chef
Hien ass super hien ass cool
A säi Gaart dien ass berühmt
A séng Duechter ass dat schéinst
Kennt dir alles
Wësst dir alles
Hutt dir schons d'ganz Welt gesinn
Kennt dir alles
Wësst dir alles
Mandrawi ass et, wou mir stinn
Hei zu Mandrawi waart dir nach ni
Hei zu Mandrawi waart dir nach ni

Mir baue, fei'ren, sinn zefridden
Hunn all Dag eng risech Freed
De Kinék gëtt eis wat mir brauchen
Hie mécht datt mir glécklech sinn
Kennt dir alles
Wësst dir alles
Hutt dir schons d'ganz Welt gesinn
Kennt dir alles
Wësst dir alles
Mandrawi ass et, wou mir stinn
Hei zu Mandrawi waart dir nach ni
Hei zu Mandrawi waart dir nach ni

D'Spilleit kucken en Abléck ganz verwonnert, a man sech dann op de Wee bei de Palast.

2. Szen:

Wou d'Spilleit eng zweete Kéier sollen emdréien a wou et hinne geléngt d'Wuechtzaldoten unzeschmieren.

Virun dem Schlass ginn eis Spilleit zimlech brutal vun dräi Wuechtzaldoten ugehalen.

Wuechtzaldot 1: Halt! Stoe bleiwen!!

Wuechtzaldot 3: Kee Schratt weider!!!

Wuechtzaldot 2: Wouhinner?

Zafira: Mir wëlle bei de Kinék Kohiba vun Antagonien. Mir sinn déi berühmte Spilleit aus Masputschistan a mir sinn heihinner komm, fir de Kinék, séng Kinigin, séng wonnerschéi Prinzessin a säi ganzt Vollék mat eise Konschten ze erfreën.

Wuechtzaldot 1: Dat geet net esou einfach!

Wuechtzaldot 3: Wéi stellt dir eich dat vir?!?

Wuechtzaldot 2: Dir hutt besser erem emzedréien!

Knupperduller: Ma iech zwee Schankerabbeler wäert ech et elo léieren. Dir sidd schons déi zweet, déi eis wëllen emdréien. Ech sinn de Knupperduller, dee stäerkste Mann vun der Welt, a wann dir eis elo net direkt bei de Kinék loosst, da...

Michel: Lues, lues, Knupperduller. Hei musse mir mat Diplomatie virgoen...

Knupperduller: Wat ass dat fir eng Triplomatie?

Michel: Da pass elo emol op: Oh, dir staark an daper Zaldote vum Kinék Kohiba. Mir, déi berühmt Spilleit aus Masputschistan, fillen eis geéiert, vun iech esou feierlech empfaangen ze ginn. Mir kommen eis hei bei iech direkt vill méi secher a gebuerge vir, wéi dobaussen an der Wëldnëss. A kuckt emol hei, mir hunn iech och eppes aus Masputschistan matbruecht. *Hien hëllt ee Säckelchen aus der Täsch.* Et ass dëst e Wonnermëttel, dat bei eis all Wuechtzaldote vun dem groussen Harspoun, dem kinéklechen Zauberer, verschriwwé kréien. Hei, probéiert et emol, da gesidd dir esou wäit wéi nach ni. An och op Plazen, wou dir soss nach ni eragesinn hutt.

Wuechtzaldot 1: Gesi mir da bis iwwer d'Réngmuer ewech?

Spilleit: Jo!

Wuechtzaldot 2: Gesi mir da bis dohannen an dem Kinék säi Gaart?

Spilleit: Jo!

Wuechtzaldot 3: Gesinn ech dann och an dem Kinék säin Harem?

Knupperduller: Ma da loosst mech och emol kucken.

Déi dräi Zaldote schmaache vun deem geheimnisvolle Pulver, weisen, datt et hinne gutt schmaacht, klammen op d'Réngmuer vum Schloss a kucke ganz wäit. An der Zwëschenzäit maache sech d'Spilleit séier duerch d'Paart a kommen an den Haff!

Wuechtzaldot 1: So du, ech gesinn iewer net besser mat deem komesche Pulver hei.

Wuechtzaldot 2: Nee, ech och net. Ech mengen, ech gesinn esouguer nach méi schlecht. Ech gesinn d'Spilleit guer net méi.

Wuechtzaldot 3: Du hues recht. Si si fort!

3. Szen:

Wou d'Spilleit eng drëtte Kéier sollen heemgoen a wou eng Prinzessin hinnen aus enger Nout hëlleft mee an eng aner stiirzt.

D'Spilleit kommen elo am Haff vum Kinék virun dräi Sekretären, déi do bei engem Pult setzen a schreiwen.

Sekretär 1: Oh, d'Schreiwereie vum Kinék ginn all Joer méi komplizéiert. Et weess ee geschwë net méi, wou een all déi sëllechen Zuelen hischreiwé soll.

Sekretär 2 (J.D): Alleng dee neie Palast huet net manner wéi 2000 Golddalere kascht. De Krich géint den aramesesche Kinék verschlénkt all Joer iwwer 3500 Golddaler...

Sekretär 3 (J.M.): ... an déi nei Réngmauer kascht elo schons 2400 Daler, a si ass nach net emol hallef fäerdeg! A wie soll dat alles bezuelen?

Iwwert dem Jéimere vun de Sekretären kommen d'Spilleit an den Haff. Si huelen se net an Uecht.

Sekretär 1: An dann all déi Fester a leschter Zäit. Wat een Heedegeld déi verschlong hunn.

Sekretär 2: Do ass et gutt, datt de Kinék elo e neit Gesetz gemaach, an all Fester verbueden huet, wou näischt Neies méi gebuede gëtt.

Sekretär 3: An dier Fester, wou näischt Neies gebuede gëtt, ginn et der eng Hellewull!

Sekretär 1: Et kann een sech dien Trallala a Litti net méi leeschten, an et ass ëmmer dat selwecht; deene Klone fällt jo näischt Neies méi an!

Sekretär 2: Hei däerfe nëmme méi Spilleit optrieden, déi eppes Neies ze bidden hunn!

Sekretär 3: Eppes Neies an och nëmme eppes Neies!

Sekretär 1 & 2 & 3: An dat ass och gutt esou!!!

Zafira: Entschëllegt, dir Hären. Mir sinn d'Spilleit aus Masputschistan.

Dräi Sekretären: D'Spilleit aus Masputschistan? Nach ni héieren.

Michel: Mir wollten dem Kinék eis Konschten...

Dräi Sekretären:eis Konschten... (ironesch!)

Zafira:.....eis Zaubertricken.....

Dräi Sekretären:eis Zaubertricken.....

Michel:an eis Dänz.....

Dräi Sekretären:.....an eis Dänz.....

Michel: ... virféieren.

Zafira: Jo, dir Hären, mir wollten deem grouss Kinék Kohiba vun Antagonien eis nei Konschte weisen, an esou him, sénger geéierter Fra Kinigin, sénger wonnerschéiner Prinzessin a séngem ganze Vollék eng grouss Freed maachen.

Sekretär 2: Dréint erem em!

De Knupperduller wëllt sech schon op d'Sekretäre stürzen, mee de Michel hält hien zréck.

Knupperduller: Michel, looss mech! Bei deenen do hues du mat dénger komescher Triplomatie keng Chance. Bei dienen do hëlleft jhust brutaalst Gewalt.

Michel: Beroueg dech Knupperduller. Dat heescht net Triplomatie mee Diplomatie! Mir sinn net zu genuch! Si hunn eng Arméi. *De Michel wend sech un d'Sekretären.* Dir Hären, mir kruten haut elo schons fir d'drëtt gesot, mir sollten emdréien. Dir sidd jo gebild an hutt Schoule gemaach, kënnt dir eis wann ech glift erklären, firwat mir demi-tour maache sollen?

Sekretär 1: Ma dat ass ganz einfach! De Kinék huet keng Sue méi fir de Litti an Trallala vun iech Spilleit. Hie gëtt séng Suen elo fir seriö Saachen ewech, wéi zum Beispill Krich féieren, Flotten a Réngmauere bauen. Dobei verdingen eis Handwierksleit, Notären, Bankieën a Genereel gutt, an de Kinék brauch sech net ze langweilen.

Sekretär 2: Dir dierft jhust nach optrieden, wann dir eppes ganz Neies bidd, eppes wat virun iech nach kee Mënsch gewisen huet.

Sekretär 3: Eppes wat nach ni do war! Eppes wou engem d'Aën aus dem Gesiicht an d'Ouere vum Kapp falen! Kënnt dir esou eppes?

Bei dëse Wieder kënnt d'Alisa, dem Kinék säi Meedchen op d'Bühn, lauschtert no, a léisst de Michel net méi aus den Aen. Hie gefällt him gutt.

Zafira: Mir kënnen danzen!

Dräi Sekretären: Danzen! Oh mei! War schon alles hei!

Michel: A jongléieren!

Dräi Sekretären: Jongléieren! Oh mei! War schon alles hei!

Mamm: Zauberen!

Dräi Sekretären: Zauberen! Oh mei! War schon alles hei!

Papp: Klonerieren!

Zwee Sekretären: Klonerieren! Oh mei! War schon alles hei!

Knupperduller: Dee stäerkste Mann vun der Welt!

Dräi Sekretären: Dee stäerkste Mann vun der Welt! Oh mei! Dee war schons dräimol hei!

An deem Ament kënnt d'Alisa no vir. Alleguer sëtzen sech op d'Knéien virun d'Prinzessin.

All: Mir gréissen dech, wönnerschéi Prinzessin Alisa.

Alisa: Dir Häre Sekretären, Dir maacht är Arbecht gutt a genee dem Gesetz no. Dat ass bewonnerenswäert, ... mee an dësem Fall geet et net duer! Hutt dir dräi nach ni héieren, datt an der Equipp vun de Spilleit aus Masputschistan eehem... Ris optrëtt, deen net

nëmmen immens grouss a... staark ass, mee deen och nach mat dräi ... réien Eër jongléiere kann, ouni datt se briechen.

Sekretär 1: Prinzessin, gutt dass du eis dat sees, mir woussten dat net!

Michel: *lues zum Zafira* Mir och net!

Sekretär 2: Natiirlech däerfen d'Spilleit aus Masputschistan hei zu Mandrawi, de Kinék Kohiba vun Antagonien mat hiren ongleewleche Konschten erfreën.

Sekretär 3: Mir haten hei nach ni e Ris, dee mat réien Eër jongléiert.

Sekretär 1: Mir lafen direkt bei de Kinék fir him dës wonnerbar Noriicht ze iwwerbréngen an d'Fest fir haut den Owend virzebereeden.

Déi dräi verschwannen. De Rido geet zou. D'Alisa an d'Spilleit bleiwe virum Rido.

Michel: Villmools merci, léiw Prinzessin. Ouni Iech misste mir elo nees dee ganze wäiten a beschwéierleche Wee bis op Masputschistan zrécckgoen, ouni eng eenzeg Kéier kënnen opzetrieden.

Zafira: Jo, dat ass jo alles schéin a gutt, nëmme mir hu kee Ris, dee jongléiere kann, a scho guer keen, deen dat mat réien Eër kann.

Elisa: Bis den Owend hutt dir nach genuch Zäit! Ech si secher, datt de Michel eng Léisung fënd! Schliisslech wusst hie jo och, méng Zaldoten unzeschmieren. Esou, elo muss ech goen, et ass Zäit. Bis den Owend, mat engem Ris, dee mat réien Eër jongléiert.

Mamm: An elo?

Papp: Wann et sech den Owend erausstellt, datt alles nëmme Bluff war, da léisst eis de Kinék Kohiba erschéissen.

Daniela: Oder ophänken.

Knupperduller: Oder véierdeelen.

Michel: Nu leet äre Kapp emol a Rou. Bis den Owend ass et nach laang, a bis dohi fannen ech eng Léisung.

Zafira: So Michel, ech fannen d'Prinzessin huet dir nawell zimlech schéin Ae gemaach.

Michel: Nee Zafira, si huet mir keng esou schéin Ae gemaach, si huet esou schéin Aen! Mee looss mech elo mat dénger Jalousie roueg! Ech muss iwweeren ... an ech mengen, ech hunn och schons eng Iddi!

Mat dëse Wiirder verschwanne si hanner d'Bühn.

4. Szen:

Sekretär 1: Oh Kinék Kohiba vun Antagonien. Mir soen dir villmools merci fir dëst Fest!

Sekretär 3: Léiw Leit hei um Haff vum Kinék Kohiba: ...

Sekretär 1: ... freet iech mat eis op déi wonnerbar, sensationell, fantastesch

Sekretär 2: Spilleit aus Masputschistan!!!!

Grouss Zirkusopféierung, wou de Michel op Stelzen mat réien Eër jongléiert!

5. Szen:

An deem d'Spilleit vill geluewt ginn, mee wou och dräi lusch Gestalten optrieden, déi een, wann een se bis geruff huet, net méi esou séier lassgëtt!

D'Virstellung vun de Spilleit ass e groussen Erfolleg. De Kinék a séng Famill kommen op d'Spilleit duergelaf.

Kinigin: Spilleit aus Masputschistan, mir si begeeschtert vun ärer Virstellung.

Kinéék: Esou e Spektakel hu mir hei bei eis nach ni gesinn.

Elo kommen och de Bankier, de Notär an de Generol bei d'Spilleit.

Bankier: Bravo! Bravo! Bravo! Sot, Här Notär, dëse Spektakel war fantastesch!

Notär: Süblime, Här Bankier! Wat sot Dir dozou, Här Generol?

Generol: Oh Kinék Kohiba vun Antagonien! Äert ganzt Vollék ka glëcklech sinn, e Kinék mat esou engem Goût ze hunn. Dir loosst un Ärem Haff net jidder dohiergelafene Litti-an-Trallalas-Grupp optrieden! Nee! Dir wësst ganz genau, wiem déi Eier, hei bei Iech däerfen opzetrieden, zukënnt.

Kinéék: Wiirklech, wiirklech, wiirklech! D'Spilleit aus Masputschistan hunn eis gutt ameséiert. Et huet mech vill Aarbécht kascht, méng Wuechtzaldoten a méng Sekretären esou auszebilden, datt si

zwösche Qualität a Massewuer kënnen ënnerscheiden. Loosse mir och hinne klappen!

Bei dëse Wieder schneiden d'Sekretären an Wuechtzaldoten ganz agbilte Grimassen an verbeugen sech.

Alisa: Also wann ech nach un de Michel denken, wéi en héich do uewen mat dräi réien Eer jongléiert huet,... ech ka mech guer net richtig berouegen!

Michel: Villmools merci fir de Luew, méng Prinzessin. Ang Fong hunn ech et jo jhust wéinst Ärer gemacht, ... oder besser ... ech hunn et misse wéinst Ärer man!

Kinigin: Spillmann, wat bedeuten dës geheimnisvoll Wieder!

Alisa: Oh, näischt Madame Kinigin, ech hat dem Spillmann jhust ... e bëssen... op d'Spréng gehollef.

D'Zafira, dat de Michel och léiw fënd, schneit ëmmer méi eng Rosen.

Zafira: ... op d'Spréng gehollef, majo dann! Heescht dat elo ewell esou, Michel?

Kinék: Genuch geschwat Leit. Gitt elo heem! Ech muss nach mat dëse Spilleit schwätzen, ... ënner véier Aen! Ech muss... hien iwwerleet e bëssen ... hinnen nach hire Loun zoukomme loossen!

Notär: Wir et net besser, wann ech als Notär, oh grouse Kinék, och dobäi wir, schliisslech verstinn ech jo vill vun esou Transaktiounen?

Bankier: An ech als Bankier, geéierte Kinék, kënt dee finanziellen Deel dach gutt mat de Spilleit verhandelen.

Kinék: An elo séier heem! Zielt dem Kinék säin Uerder net méi fir iech?

Generol: An ech...

Kinek: Heem hunn ech gesot!!!

Alleguerte verschwanne se vun der Bühn a verbeugen sech dachs. De Kinnék geet mat de Spilleit vir laanscht d'Bühn erof a Richtung Gaart. Onopfälleg schläichen de Bankier, de Notär an de Generol no.

6. Szen:

An dier de Kinék de Spilleit ee Geheimnis verréit an si an eng geféierlech Zwéckmillche setzt.

Kinék: Spilleit aus Masputschistan, bei ärer Virféierung hunn ech gesinn, datt dir iwver ganz besonnesch Fähegkeete verfügt!

Papp: Villmools merci, grouse Kinék Kohiba vun Antagonien!

Kinék: An dofir hunn ech mir geduecht, iech kënt ech em e Gefale bieden.

Mamm: Kinék, et wir eis eng Éier, Iech e Gefalen däerfen ze man!

Kinek: Kommt, dir hutt dach bestëmmt scho vun dem Kinék Kohiba séngem Gaart héieren.

Michel: Wien dat ging verneenen, wir e Ligener. Jiddereen a ganz Antagonien an doriwwer eraus huet scho vun dem grouse Kinék Kohiba séngem wonnerschéine Gaart héieren.

Iwwerdeems si si beim Gaart ukomm.

Kinék: Mee elo steet et schlecht em de Gaart.

Daniela: Kinék, wéi solle mir dat verstoen? Dir musst eis dat erklären!

Kinék: Ech, grad esou wéi méng Virfaren, hu mech ni bräichten em dëse Gaart ze bekëmmen. Weder hu mir selwer dra geschafft, nach hu mir e Gäertner gebraucht!

Papp: Ma wéi ass et da méiglech, datt dëse Gaart esou wonnerschéin ënnerhalen ass. Keen Onkraut wisst dran, keen Hallem steet op dier falscher Plaz, an all d'Hecke sinn esou geschnidden, wéi wann 20 Gäertner sech dee ganzen Dag mat soss näischt anerem ginge beschäftegen.

Kinék: Zënter éiwegen Zäiten ënnersteet dëse Gaart der Naturkinigin, déi e mat Hëllef vun hire Gaardekobolden wuessen a erbléie léisst. Si halen dëse Gaart esou an der Rei, an hinnen hu mir et ze verdanken, datt mir eis un him kënnen erfreën.

Mamm: An elo Kinék, wat ass geschitt?

Kinék: De Gaart verwëldert ëmmer méi! Ganz Hektare si schons zu Wëldnëss ginn, a wann dat esou weider geet, da gëtt et geschwë kee Gaart méi hei zu Mandrawi. A mir kënnen guer näischt dorunner änneren.

Zafira: Ma dat wir dach eng Katastrof!

Kiné: Esouguer hei op dëser Plaz, déi am nootste bei méngem Palast läit, kann een de Verfall scho bemierken. Gesidd Dir déi Luuchten do am Gaart. All Luucht ass ee Gaardekobold. Wann se all aus sinn, ass de Gaart verluer. Virun engem Joer nach war et hei an der Nuecht esou hell wéi am Dag, esou vill Liichtercher hu geglënnert. Elo kann ee se scho bal op zwou Hänn zielen, an et ginn der ëmmer manner.

An deem Ament geet erem eng Luucht aus.

Michel: Tatsächlech Kiné. Do ass grad eng verlosch!

Kiné: Spilleit aus Masputschistan. Dir, déi dir eis mat ärer Virstellung esou erfreet hutt, wéi scho laang kee méi virun iech, iech ginn ech den Uerder, mäi Gaart ze retten.

Knupperduller: Aha, elo ass et kee Gefale méi, elo ass et schons en Uerder! Nëmme Kiné, sollte mir net heihinner kommen, fir iwuer d'Suen ze schwätzen?

Kiné: Ech wäert iech räich belounen. Suen a Lännereien esou vill wéi dir wëllt, a méng Duechter, d'Prinzessin Alisa nach dobäi. Dat alles soll iech gehéieren, wann dir mäi Gaart rettt!

De Kiné dréit sech em a verschwënnt mat séiere Schrëtt Richtung Bühn. Op halwem Wee dréit hie sech em.

Kiné: Mee soll et iech net geléngé mäi Gaart ze retten, da gitt dir bei der Däiwel!

Den M1, M2 an den M3 tauchen nees op hire Rollerblades op.

M2: Suen a Lännereien!

M1: An d'Prinzessin Alisa soll iech gehéieren!

M2: Mee rett mir de Gaart!

M3: Sooss geet et bei der Däiwel!

M1, M2, M3: Hahaha!

7. Szen:

An dier d'Zafira d'Säite wiesselt a wou d'Spilleit eng gutt Iddi hunn.

Michel: Sou elo sätze mir an der Zwéckmillchen. Mir hu keng Méiglegkeet erauszefannen, wat mam Kinék séngem Gaart lass ass, an dofir solle mir um Enn och nach opgehaange ginn. Ma dat si mir jo schéin Aussichten.

Knupperduller: Michel, looss elo de Kapp net hänken. Wann et net anescht geet, da schloen ech se mat de Käpp lanschteneen, datt se net méi gutt sinn, fir heeschen ze goen, an da spazéiere mir gemittlech nees heem.

Elo kommen de Bankier, de Notär an de Generol erof bei de Gaart getrëppelt.

Bankier: Bis elo hu mir dach ëmmer gutt mam Kinék sénger Politik verdingt.

Generol: Alleng schon de Bau vun dier neier Réngmauer huet eis zu räiche Männer gemaach!

Notär: An all déi Kricher suergen dofir, datt ëmmer erem nei Waffen, nei Flotten a nei Zaldote gebraucht ginn!

Bankier: Mat dëse Geschäfte verdinge mir ëmmer méi Suen, a mir ginn ëmmer méi räich!

Generol: An de Kinék méi arem! Et dauert net méi laang, da si mir hei an Antagonien Här a Meeschter!

Notär: Nëmme mir mussen erausfannen, wat de Kinék mat de Spilleit beschwat huet, soss ännert hie nach op eemol séng Politik an da si mir déi domm derbäi!

Generol: De Gaart retten! Wat eng topech Iddi! Wat hu mir da schons vun esou engem blöde Gaart?

Bankier: All Su, dien de Kinék fir die verfluchte Gaart ausgëtt, ass ee verluerene Su, wëll mir hu näischt dervun!

Notär: Mir mussen d'Rettung vum Gaart verhënneren, an d'Spilleit esou séier wéi méiglech lassginn!

Elo sinn de Bankier, de Notär an de Generol bei de Spilleit ukomm.

Generol: Ah, elei sinn eis fantastesch Spilleit aus Masputschistan. A firwat ginn dann hei esou verdrësslech Gesichter geschnidden? Huet de Kinék iech ire net gutt bezuelt.

Michel: Hien huet eis zevill bezuelt, Här Generol!

Notär: Ma dat verstinn ech net; da braucht dir iech dach net ze bekloen.

Knupperduller: Mir sollen dem Kinék säi Gaart retten, da mécht hien eis räich; wann eis dat awer net geléngt, da mécht hien eis kal.

Bankier: Ma dat ass jo een appaarten Handel.

Zafira: An de Kinék huet dem Michel séng Duechter versprach.

Michel: Ma Zafira, wou kanns du dat soen. Mir zwee sinn dach verloobt! Net mir perséinlech huet hien se versprach, mee duerch séng Duechter Alisa als Symbol huet hien eis en Deel vu sénger Muecht versprach.

Zafira: Dat ass erem typesch Michels Diplomatie! Mengs du ech hätt net gemierkt, wéi schéin Aen datt hatt dir, an du him, gemach hues?!

Michel: Ma Zafira! Ech war nach ëmmer fir dech do, ech si fir dech do an ech wäert och ëmmer fir dech do sin! Sou, an elo genuch Süssholz geraspelt! Kommt Spilleit! Mir mussen elo goen. Mir brauchen e Plang fir dem Kinék säi Gaart ze retten.

D'Spilleit ginn an de Gaart, d'Zafira bleiwt bei deenen dräi stoen.

Zafira: Nëmmen Dir Här Bankier, oder Dir Här Notär, oder Dir Här Generol, Dir sidd dach eigentlech vill méi dichteg Hären wéi dee Spillmann elo.

Notär: Ma du bass nawell e loust Meedchen, Zafira, a wann ech dech esou ukucken, vill ze schued fir deen aarmeséilege Spillmann.

Zafira: Villmools merci, Här Notär! Dir musst wëssen, datt ech elo schons zënter ménger Kandheet dem Michel versprach sinn, an elo wëllt hie mech net méi! Hien huet nach jhust Ae fir d'Prinzessin.

Generol: Jo, esou ongerecht kann d'Liewe sinn.

Zafira: A Här Generol, Dir fand et och net richtig. Nëmme wat soll esou een einfacht Meedche vu Spilleit schons géint eng Prinzessin ausrichten!

Bankier: Komm Zafira, mir man een Handel.

Zafira: En Handel, Här Bankier, wéi stellt Dir Iech dat vir?

Bankier: Ma ganz einfach, du méchs eppes fir eis, a mir man eppes fir dech!

Generol: Herno, wann de Gaart verluer ass, an de Kinék d'Spilleit opknäppe léisst, ...

Notär: ... dann Zafira, kënns du bei eis, a mir bréngen dech a Sécherheet an dofir,

Bankier: ... an dofir verziels du eis alles, wat d'Spilleit ënnerhuelen, fir de Gaart ze retten. Hues du gutt verstanen?

Zafira: Jo, ech hu verstanen. Dir Hären, Dir kënnt iech op d'Zafira verloossen! Nëmme am Fong kënnt jo och nach méi eppes Festes derbäi erausspringen! Wou een eppes dermat ufänke kann, Här Bankier, Dir wësst dach do gutt bescheid!

Bankier: Ma sécher, Zafira. Wanns du fir eis schaffs, solls du och räich belount ginn!

Zafira: Wéi räich, Här Bankier, wéi räich?

Bankier: Ginn dir 1000 Golddalere duer, Zafira?

Zafira: Dir Hären, deen Handel gefällt mir! Dir kënnt iech op d'Zafira verloossen!

Déi dräi: An du op eis!

Déi dräi laachen sech hannerhälteg zou a si verschwannen hannert d'Bühn; d'Spilleit kommen nees aus dem Gaart.

Michel: Jo, esou mussen mir et maachen.

Papp: An zu kengem e Wuert! Verstanen!

All: Jo, an der Reil!

Zafira: Michel, wat hutt dir wëlles?

Michel: Ganz einfach, Zafira. Eis Mamm kennt een Zaubersproch fir mat der Naturkinigin Kontakt opzehuelen. Haut um Mëtternuecht schwätzt si mat hir a freet si em Rot.

Zafira: Naturkinigin, wien ass dat dann?

Mamm: D'Naturkinigin ass déi Kraaft, déi alles zesammenhält. Déi de Bësch am Fréijoer gring gi léisst, d'Blummen an alle Faarwen opléie léisst an d'Déieren op dëser Welt liewe léisst.

Daniela: Ging et si net ginn, ging et och kee Liewen op der Äerd.

Knupperduller: Michel, elo jhust soos du nach: zu kengem e Wuert!

Michel: Ma Knupperduller, d'Zafira ass dach eent vun eis! Op hat kënne mir eis verloossen!

Zafira: Dat héieren ech haut schons fir d'zweet!

An deem Ament ginn all d'Luuchten am Sall aus!

8. Szen:

Wou d'Naturkinigin de Spilleit erklärt, virwat et em dem Kinék säi Gaart esou schlecht steet.

Em Mëtternuecht stinn d'Spilleit matsen am Gaart. D'Mamm huet en déckt Buch bei sech an allerhand Fläschen a Pulveren, déi si virun sech an engem Dëppen zesummemëscht. Et ass ganz däischer an eng passend Musék ass am Hannergrond.

Knupperduller: Also wann ech deen Hokusfokus do gesinn! Mir hätten dach besser, se mat der Fauscht op d'Panz ze schloen!

Papp: Pssst, esou kann d'Mamm sech net konzentréieren!

Knupperduller: Naturkinigin! Wann ech dat scho nëmmen héieren! A wou soll déi dann hausen!

Michel: Knupperduller, du häls elo de Schniewel, soss gees du an déng Kummer!

Mamm & Daniela: Alahambra al alhachma almaramma
Olosommos olossom onopossom onissimo
Unuhuru ulunumu ulu ...

Niewel. Aus dem Niewel taucht d'Naturkinigin mat en ettlech Naturkobolden op.

Naturkinigin: Du hues mech geruff! Wat wëlls du wëssen?

Mamm & Daniela: Alahambra al alhachma almaramma
Olosommos olossom onopossom onissimo
Unuhuru ulunumu ulu ...

Mamm: Naturkinigin, de Kinék Kohiba vun Antagonien mecht sech Suergen em säi Gaart.

Daniela: Hien huet eis domat beoptraagt, bei dir nozefroen, firwat de Gaart lues a lues ëmmer méi verwëldert, an d'Luuchten eng no dier anerer ausginn.

Mamm: Oh, Naturkinigin, geëff eis eng Äntwert, soss ass et schlecht em eis bestallt.

Lidd 2: The Queen of Nature

Léiw Spilleit aus Masputschistan, ech wëll iech elo verzielen, firwat de Gaart ëmmer méi verwëldert an d'Luuchten ausginn.

All Luucht, déi dir hei am Gaart gesidd, steet fir ee Gaardekobold, dien sech ëm de Gaart këmmert.

Schons zënter éiwegen Zäiten, ass et der Naturkinigin mat hire Gaardekobolden eng Freed, dëse Gaart zu engem Bijou ze maachen. Mir schaffen an ënnerhalen de Gaart, ouni datt jemools e Gärtner huet missen säi Fouss dra setzen.

Ref.: Dëse Gaart ass der Natur hire Stolz
Zënter Joerhonnerten wiist hei all Holz
Esou wéi mir Kobolden zesumme wiewen
Zur Freed vun de Mënschen, déi hei liewen

Dëse Gaart ass berühmt an der ganzer Welt
A mir schaffen hei ier dee leschte Bam fällt
Loossen e bléien a faarweg ginn
Zur Freed vun de Mënschen, wéi se hei stinn

Mee zënter datt de Kinék Kohiba an Antagonien Här a Meeschter ass, gëtt et fir eis Gaardekobolden ëmmer méi schwéier. De Kinék iwwerdreiw, all Dag en anert Fest, da léisst en e neie Palast bauen,

dono eng nei Réngmauer, kuerz drop brauch en eng nei Flott, wëll en
ee Krich op dien anere féiert. Hien iwwerdreiwte zevill an huet keng
Mooss.

Ref.: Dëse Gaart ass der Natur hire Stolz
Zënter Joerhonnerten wiist hei all Holz
Esou wéi mir Kobolden zesumme wiewen
Zur Freed vun de Mënschen, déi hei liewen

Dëse Gaart ass berühmt an der ganzer Welt
A mir schaffen hei ier dee leschte Bam fällt
Loossen e bléien a faarweg ginn
Zur Freed vun de Mënschen, wéi se hei stinn

A wëll all dat Holz, dat de Kinék fir säi Räich brauch, aus de Bëscher
kënn, ginn ëmmer méi Beem emgehaen, an de Bësch gëtt ëmmer méi
schwaach. D'Bëschkobolden, déi sech schon ëmmer em de Bësch
gekëmmert hunn, kommen der Aarbécht net méi no, a brauchen
d'Hëllef vun de Gaardekobolden. Eëmmer wann hei eng Luucht ausgeet,
heescht dat, datt erem e Gaardekobold zu engem Bëschkobold ginn
ass, an datt hie feelt, fir sech em de Gaart ze këmmere. Wann eng
Kéier all d'Luuchten ausginn, dann ass de Gaart verluer, a wann de
Kinék net méi lues mécht, ass spéider och de Bësch verluer. Gitt bei
de Kinék, a sot em et!

Ref.: Dëse Gaart ass der Natur hire Stolz
Zënter Joerhonnerten wiist hei all Holz
Esou wéi mir Kobolden zesumme wiewen
Zur Freed vun de Mënschen, déi hei liewen

Dëse Gaart ass berühmt an der ganzer Welt
A mir schaffen hei ier dee leschte Bam fällt
Loossen e bléien a faarweg ginn
Zur Freed vun de Mënschen, wéi se hei stinn

Wann déi lescht Luucht ausgeet, ass de Gaart verluer, an dono geet
och de Bësch verluer. Gitt bei de Kinék an iwwerbréngt em dës
Noriicht vun der Naturkinigin!

9. Szen:

Wou ee mengt, d'Geschicht wir eriwwer, mee wou se a
Wiirklechkeet eréischt richteg ugeet.

*Verdaddert stinn se all em déi Plaz, wou d'Naturkinigin verschwonnen
ass.*

Michel: Dat do hätt ech net fir méiglech gehalen!

Papp: A wou féiert dat dann hin?

Michel: Net nëmmen dem Kinék säi Gaart ass a Gefor, mee fir
d'éischt verschwënnt de Gaart, an dann ...

Mamm: ... an dann de Bësch, an dann ...

Papp: ... an dann d'Déieren an d'Planzen, an dann ...

Michel: ... an dann ... mir all. Wëll ouni d'Natur kënne mir och net
iwwerliewen.

Zafira: Mee wéi ass dat da méiglech?

Michel: Ma ganz einfach: wat de Kinék méi baut, méi Krich féiert,
ëmmer méi grouss Fester feiert, wat d'Natur ëmmer méi drënner ze
leiden huet.

Papp: Dem Kinék säi Gaart ass jhust dat éischt Zeechen. Hien ass dat éischt, wat verschwénnt, wëll ëmmer méi Gaardekobolden de Bëschkobelde mussen hëllefen.

Daniela: Mee wann et esou weider geet, huet d'Naturkinigin op eemol och net méi genuch Bëschkobolden, fir de Bësch ze retten, an da verschwénnt de Bësch grad esou wéi dem Kinék säi Gaart.

Zafira: Ma da brauche mir dem Kinék jo jhust ze soen, datt hie mat bauen, Krich féieren an feieren soll e bësse méi lues maachen.

Michel: Genau dat wäert ech mar maachen.

Knupperduller: Mar kritt de Kinék déi ganz Geschicht genaustens explizéiert, an dann, Michel, an da si mir räich! *Hie fänkt u mat tanzen.* An da si mir räich, an du Michel, du gëss Pränz vun Antagonien, der Prinzessin Alisa hire Mann, an dem Kinék Kohiba vun Antagonien säin Edem.

Lidd 2:

Ref.: Dëse Gaart ass der Natur hire Stolz
Zënter Joerhonnerten wiist hei all Holz
Esou wéi mir Kobolden zesumme wiewen
Zur Freed vun de Mënschen, déi hei liewen

Dëse Gaart ass berühmt an der ganzer Welt
A mir schaffen hei ir dee leschte Bam fällt
Loossen e bléien a faarweg ginn
Zur Freed vun de Mënschen, wéi se hei stinn

D'Zafira mécht sech heemlech duerch d'Bascht. Déi aner verschwannen hannert dem Gaart.

Zafira: Nimools, nimools Michel, kriss du d'Alisa, du gehéiers mir!

10. Szen:

Wou d'Zafira besser gehat hätt, de Mond ze halen, an de Notär, de Bankier an de Generol e grausame Schluechtplang opstellen.

Am Haff vum Schloss waarden de Notär, de Bankier an de Generol schon op d'Zafira.

Zafira: Bonjour dir Hären, wéi versprach hunn ech wichteg Nuwellen!

Notär: Zafira, mir woussten, dass mir eis op dech verlosse kënten.

Bankier: Siew es sécher, du wäers dech och op eis verlosse kënnen.

Generol: Mee lass Meedchen, verziel eis elo, wat's du weess!

Zafira: D'Spilleit hu Kontakt mat der Naturkinigin opgeholl.

Déi 3: ... Naturkinigin! *Si wackelen ëmmer mam Kapp.*

Zafira: An déi sot, wëll zevill gefeiert, gebaut a Krich gefouert gëtt...

Déi 3: ... gefeiert, gebaut a Krich gefouert gëtt ...

Zafira: ... verschwënnt net nëmmen dem Kinék säi Gaart, mee lues a lues och dem Kinék säi Bësch ...

Déi 3: ... dem Kinék säi Bësch ...

Zafira: Jo, an dem Kinék säi ganzt Räich mat jidderengem, deen do wunnt! Also eis all!

Déi 3: ... eis all !!! Wéi ass dat méiglech?

Zafira: De Kinék huet iwwerdriwwen. Wann hien esou weiderfient, dann ass net genuch fir jiddereen do, a lues a lues verschwénnt säi ganze Räichtum.

Déi 3: ... verschwénnt eise ganze Räichtum!

Zafira: Nee, dem Kinék säi ganze Räichtum!

Déi 3: A jo, natiirlech, ... dem Kinék säi ganze Räichtum!

Notär: A wat, ... ehem, ... a wat wëllen d'Spilleit dann elo man?

Zafira: Ma ganz einfach! Mar wëlle mir eis mam Kinék treffen, an him dat alles erklären. Wëll de Kinék esou vun eis begeeschtert ass, wäert hien och op eis lauschteren, an e bësse méi lues maachen.

Déi 3: ... e bësse méi lues maachen!

Zafira: Jo!

Déi 3: JO! *Déi 3 si sprachlooss!*

Generol: Maja, Zafira, da géi elo erem fei bei déng Spilleit, soss huele si nach op eemol eppes an Uecht.

Zafira: Dir Hären, elo misst Dir mir mäi Loun zoukomme loossen, wëll ech hunn elo méng Aarbécht gemaach.

Bankier: Hei Zafira, mir si ganz zefridde mat dir! Hei ass dien éischten Deel vun déngem Loun!

Hie gëtt dem Zafira de Säckelche mat de Goldaleren.

Zafira: Wéisou dien éischten Deel? Esou hate mir iewer net gewett!

Notär: Zafira, du muss eis vertrauen! Eis Aufgaben hei sinn esou geféierlech, datt mir nach weider op déng Nuwellen ugewise sinn.

Bankier: Jo Zafira, hal eis och weider iwwert alles, wat d'Spilleit wëlles hunn, um lafenden!

Elo verschwénnt d'Zafira an der Däischtert.

Zafira: Honnert Golddaleren als Belounung, datt ech de Michel verrodend hunn!

Hatt geheit de Säckelchen an de Bësch.

Zafira: Ech wëll déi Sue net méi. Ech hunn dee verrodend, mat deem ech am frouste sin! Ass dat net verréckt? Nëmme déi schrecklech Jalousie konnt mech esouwäit bréngen!!! Hätt ech mech dach nëmme ni mat deenen dräi agelooss!

Déi 3 Häre bleiwen alleng am Haff. Si spazéieren op an of a soe laang näischt.

Generol: Also, wann de Kinék dat do gesot kritt, kënne mir apaken!

Notär: Wéi solle mir dann eis Geschäfte maachen, wa net méi gefeiert ...

Bankier: ... a gebaut ...

Generol: ... a gekricht ... gëtt!

Bankier: Eis geet et am Moment dach nëmmen esou gutt, wëll de Kinék esou vill gefeiert,...

Notär: ... a gebaut ...

Generol: ... a gekricht huet!

Notär: An dir wësst jo och wat eng Aarbécht et war, de Kinék esouwäit ze kréien, datt hien esou vill gefeiert, ...

Bankier: ... a gebaut ...

Generol: ... a gekricht huet.

Notär: Hie wollt dach ni esou vill Suen ausginn.

Generol: Nëmme wëll mir hien esou gutt beroden hunn, geet et eis haut och esou gutt!

Bankier: Mir kënnen elo net méi lues maachen, soss verdinge mir keng Sue méi!

Notär: Mir kënnen net méi lues maachen, soss verschwënnt eise Räichtum!

Generol: Besser de Gaart an de Besch verschwannen wéi eis Suen.

Bankier: A wann de Kinék eng Kéier keng Sue méi huet, da si mir Här a Meeschter hei an Antagonien.

Notär: Maja, dir Hären, da musse mir elo séier e Schluechtplang ausschaffe, fir ze verhënneren, datt et esou wäit kënnt.

Bankier: Dat dierft kee Problem sinn! Mir musse jhust oppassen, dat d'Spilleit net bei de Kinék kommen.

Generol: Ech gräifen se mat méngen Zaldoten am Gaart un, do wou se schlofen. Méng Zaldote schloen hinnen d'Käpp erof a begruewen se am Bësch; da mengt de Kinék, se wiren iwver Nuecht aus Angscht fortgelaft. An d'Zafira maache mir och gläich mat dout, da gëtt keen eppes vun eisem Handel gewuer!

Notär: Dat ass e gudde Plang, Generol! Trotzdem passe mir fir d'éischt nach mat de Wuechtzaldoten hei beim Schlass op. D'Spilleit däerfe jo guer net méi oprieden, si hu jo näischt Neies ze bidden, a wou hätten si esou séier eppes Neies präparéiere sollen. Sollt de Kinék si dann iewer op d'Bühn loossen, da kanns du si an der Nuecht aus dem Wee raumen.

Bankier: Dir Hären, dat ass e gudde Plang. Esou maache mir et.

Si verschwanne vun der Bühn!

Szen 11:

Wou d'Spilleit nach eng Kéier un den Haff vum Kinék froe ginn, fir kënnen opzrieden, an d'Alisa hinnen am leschte Moment hëlleft.

Michel: Da kommt Spilleit! Mir müssen nach eng Kéier un den Haff vum Kinék, a si dervunner iwverzeegen, datt et wichteg ass, eis haut den Owend oprieden ze loossen. Nëmme esou kënnen mir dem Kinék a séngem Vollék erklären, wéi et em se steet.

Papp: Nëmme mir hu keen neie Programm. Mat deem ale loossen si eis sécher net op d'Bühn.

Michel: Mir hu keng aner Wiel. Entweder si loossen eis optrieden, an da rette mir dem Kinék säi Gaart, an eis selwer, oder alles ass verluer: de Gaart, dem Kinék säi Räich an eist Liewen.

Knupperduller: Dajee, net laang gezéckt. Elo gött et probéiert; a wa mir se mussen zu hirem Gléck zwéngen!

D'Spilleit maache sech op de Wee. Ënnerwee begéinen hinnen den M1, M2 an den M3.

M3: Ah, eis Spilleit.

M2: Erem ënnerwee bei de Kinék.

Knupperduller: Këmmert dir iech em är eege Saachen!

M1: Ma firwat dann esou nervös, Décken? Et huet dach kee Wäert, dir hutt jo kee neie Programm.

M2: Mat deem ale loossen se iech net méi op d'Bühn!

Papp: Aus de Féiss elei, mir hu keng Zäit fir är Kannereien.

M3: Spilleit déi keng Zäit hunn!

M2: Spilleit déi keng Konschte weisen!

M1: Spilleit déi seriö sinn; wat eng verkéiert Welt!

M2: Gitt roueg probéieren. Mee et huet kee Wäert!

M1: Et huet kee Wäert.

Elo sinn d'Spilleit virum Haff vum Kinék.

Wuechtzaldot 1: A eis Spilleit! Hutt dir eppes Neies ze bidden?

Knupperduller: Loosst eis duerch, mir hunn eng wichteg Missioun!

Wuechtzaldot 2: Eng wichteg Missioun! A sou! An dee Pudder, mat deem een esou wäit gesäit, wéi soss keen!

Wuechtzaldot 3: Hutt dir dee schons vergiess?

Wuechtzaldot 1: Eng Kéier hutt dir eis fir domm verkaaft. Dat geet duer!

Wuechtzaldot 3: Dréit em a gitt endlech heem, hei kommt dir jiddefalls net duerch.

Michel: Wéinst dem Pudder biede mir iech em Entschëllegung! Mir sinn hei fir dem Kinék säi Gart a säi ganz Räich ze retten, dir musst eis duerchloossen.

Wuechtzaldot 2: Sot, dir hutt wuel e Rass an der Schossell! Spilleit solle Litti an Trallalala maachen. Et sinn aner Leit déi d'Welt retten.

Wuechtzaldot 3: Net esou Aremséilecher wéi dir!

Wuechtzaldot 1: An elo séier fort, ech ziele bis dräi an de knuppt et zerguttst...

Hie leet séng Flent un.

Wuechtzaldot 2: Een,... zwee,...

Notär: Loosst se eran!

Wuechtzaldot 1: Wéi, pardon? Hunn ech richtig verstanen?

Notär: Loosst se eran, an e bësse séier!

Wuechtzaldot 2: Spilleit, dir däerft passéieren,...

Wuechtzaldot 3: Och wa mir elo d'Welt net méi verstinn.

Bankier: Ah, eis berühmt Spilleit. Wat féiert iech hei un den Haff vum Kinék Kohiba vun Antagonien?

Michel: Mir si komm fir dem Kinék säi Gaart, säi Räich an och eist Liewen ze retten.

Notär: Ma da schwätzt, et schingt sech jo em eng wichtig Missioun ze handelen.

Knupperduller: Eng ganz wichtig, Här Notär, soss wire mir scho laang erem doheem!

Notär: Ma da schwätzt, wat kënne mir fir iech maachen?

Michel: Mir müssen den Owend nach eng Kéier hei beim Kinék um Haff oprieden, fir alle Leit ze soen, wéi et em de Gaart steet. Mir hunn erausfond, datt de Gaart an d'Räich vum Kinék nëmme kënne gerett ginn, wann de Kinék net méi esouvill baut, a sech nees méi em d'Natur bekëmmert.

Papp: Mir kënnen him dat iewer jhust nach haut den Owend verzielen, wann dir eis nach eng Kéier opriede loosst, wëll am anere Fall wëllt de Kinék eis ophänken!

Bankier: Ophänken, aha! Dir Spilleit, déi dir zwar e ganze Koup Konschte kënt, mengt dir wiirklech dichtech genuch ze sinn, fir dem Kinék ze soen, wéi hie säi Räich ze féieren huet?

Zafira: Mir hu mat der Naturkinigin geschwat, an si huet eis gesot, wat ze man ass.

Notär: A do ass jo och d'Joffer Zafira. Iech hätte mir iewer net hei bei de Spilleit erwaart!

Zafira: Jo, do gesidd der emol. Dir Hären, et deet mir schrecklech leed, datt ech mech mat iech agelooss hunn. Mee elo weess ech ganz genee wat dir wëlles hut, an op wéi eng Säit ech gehéieren.

Michel: Zafira, du wäers eis dach net verroden hunn?

Zafira: Dach Michel. Ech konnt net anescht! D'Jalousie op d'Prinzessin Alisa, dem Kinék séng Duechter, huet mech derzou gedriwwen. Et deet mer leed, Michel.

Michel: Et ass näischt, Zafira, mir mussen elo weider! Dir Hären, wann dir nach weider an dësem Räich lieve wëllt, da musst dir eis elo duerchloossen.

Notär: Dir wësst jo selwer ganz genee, datt ech iech nëmme kann duerchloossen, wann dir eppes Neies ze bidden hut!

Bankier: Hut dir eppes Neies? Jo oder nee?

D'Spilleit kucken sech un a rëselen de Kapp. An deem Moment kënt d'Alisa eran.

Alisa: Ma sécher, Här Bankier, hu si eppes Neis!

Notär: Bonjour Prinzessin Alisa! Dir schingt jo gutt iwver d'Spilleit informéiert ze sinn. Esouguer besser informéiert wéi si selwer. Wat hu si dann Neies? Ech mengen, Dir spillt mam Feier?

Alisa: Feier? A jo! Also, ... den Owend ... an der Virstellung ... wäert de Michel mat ... mat ... brennende Fakelen a Bäll jongléieren. Dat ass eppes Neies, esou eppes huet d'Welt nach net gesinn.

Michel: Mat brennende Fakelen a Bäll! Dat geet dach guer net, ech verbrenne mir jo d'Fangeren.

Alisa: Dajee, Här Notär, Här Bankier! Brennend Bäll a Fakelen! Ass dat eppes Neies oder net?

Notär: Jo, Prinzessin, dat ass eppes Neies, nëmmen, dat geet dach net!

Bankier: Dat ass dach onméiglech!

Alisa: Loosst dat dem Michel séng Suerg sinn. Onméiglech oder net, dat ass net un iech ze bestëmmen. Dir kënnt zwar ganz vill Zuelen ënnereneeschreiwien, a kucken, datt déi Räich ëmmer méi räich an déi Arem ëmmer méi arem ginn, mee dir hutt net genuch Fantasi, fir ze wëssen, op eppes onméiglech ass oder net.

Notär: Dajee, Prinzessin, wann de Spillmann mir hei ënnerschreiw, datt hie mat brennende Fakelen a Bäll jongléiert, dann däerfen si den Owend nach eng Kéier optrieden.

Bankier: Also, Spillmann, ënnerschreiw du?

Michel: Dat kann ech net ënnerschreiwien.

Alisa: Dach Michel, du kanns. Mat dénge Konschte kanns du alles erreechen! Du muss et jhust wëllen. Wa mir d'Welt weider den

Ierbessenzieler an Tëntesëffer iwwerloossen, da geet se séier
ënner; mee wann d'Fantasi nees Meeschter an de Käpp vun de
Mënsche gëtt, dann ass se gerett.

Michel: Gutt, Alisa, du hues Recht! Ech ënnerschreiwem!!

De Michel ënnerschreiwem, an d'Spilleit gi vun der Bühn.

Notär: Elo musse mir handelen. Séier, so dem Generol bescheed, hie
soll séng Zaldote schécken.

Bankier: Generol, et ass esou wäit, schéck déng Zaldoten! A maach,
datt vun deene verfluchte Spilleit net een eenzegen iwwerliewt!

*Et gëtt däischer am Sall. Eng donkel Musék - hannert der Bühn
kommen d'Zaldoten eraus a man sech op de Wee bei de Gaart, do wou
d'Spilleit sinn.*

Szen 12:

An dier et bal em D'Spilleit geschidd ass.

*D'Spilleit si beim Kinék séngem Gaart ukomm a beroden, wéi si déi
schwéier Aufgab léise kënten.*

Papp: Mat brennende Bäll a Fakele jongléieren! Jo, dat ass
tatsächlech eppes Neies. Dat war nach ni do!

Daniela: Mee dat wäert iewer och ni do sinn, wëll et nämlech total
onméiglech ass!

Knupperduller: Siew roueg, du schwätz jo scho wéi dee Pak vu Notär a Bankier.

Michel: Loosst mech iwwerleën, mir hu net méi vill Zäit. An dräi Stonne schons soll den Optrëtt um Kinék séngem Haff sinn. Bis dohi muss ech eng Léisung fond hunn!

Knupperduller: Allez, Michel, denk no! Streng dech un!

Michel: Siew roueg Knupperduller, dat ass méi einfach gesot, wéi gemaach!

Papp: A wa mir einfach gingen ouni Feier optrieden. Mir hätten de Leit alles verzielt, ier d'Zaldoten et an Uecht geholl hätten.

Michel: Onméiglech, Papp. Esubal si gesinn, datt mir ouni Feier schaffen, huelen se eis fest a spären eis an dien déifste Prisong an, dien se a ganz Antagonie fannen.

Knupperduller: A wanns de et dann einfach probéiers, Michel. Besser du verbrenns der déng Patten e wéineg, wéi mir ginn opgeknäppt!

Mamm: Knupperduller, ech wäert net zouloossen, datt méngem Jong och nëmme ee Leeds geschidd. Dat kënnt net a Fro!

Michel : A wann ech dann einfach géif ... jo, dat kënnt d'Léisung sinn! Wann ech einfach géif....

Elo sinn d'Zaldote bis op e puer Meter un de Gaart erukomm.

Wuechtzaldot 3: Do si se! Allez Zaldoten, loosst iech keen entgoen!

Zafira: Dat war de General. Ech wouss, datt hinne net ze trauen ass. Elo ass et aus! Michel verzeis du mir?

Michel: Zafira, dat do ass net déng Schold, dofir kanns du net.

Knupperduller: Da kommt dir Sardinnebëchsen! Esou séier gëtt de Knupperduller net op! Allez dir Schankerabbeler, elo wäert dir mech emol kenne léieren!

Papp: Hal op Knupperduller, et huet kee Wäert, mir si verluer.

Knupperduller: Verluer oder net! Ech kämpfe bis un d'batteredt Enn!

Grad an deem Ament taucht hannert dem Gaart d'Alisa op.

Alisa: Spilleit, séier! D'Naturkinigin huet mir e geheime Gank ënnert dem Gaart gewisen. Séier kommt!

Vun iwverall hier tauchen elo Gaardekobolden op a bréngen déi flappeg Zaldote ganz duercherneen.

Zaldote lauschttert:

1. Kuckt déi Zaldoten, wéi se ugedon,
An Eise gewéckelt, se bleiwe bal net ston.
Ze flappeg, ze schwéier, vill ze lues,
Si kënnen net lafe wéi en Hues.

Si maache jhust, wat de Chef hinne seet,
Si kënnen net denken, et ass guer keng Freed.
Si wénke mam Kapp: jo oder neen,
Wann de Generol et wëllt, stellen si sech an de Reen.

Eis Welt ass dach voller Poesi
Ouni Fantasi - befreie mir eis ni.

Zaldote, lauschttert, dot är Uniform aus,

Klammt aus äre Kasären eraus,
Et huet kee Wäert no der Flënt ze gräifen,
An deenen anere Leit hir Musék ze päifen.

Zaldote, lauschttert, loosst déi Spilleit mat Rou,
Wëll de Kinék Kohiba ass da frou,
Wann hie gewuer gëtt, firwat datt säi Gaart,
verwëldert op eemol sou ganz onerwaart.

2. Zaldote, maacht emol är Aen op,
D'Natur em iech ass dach super tip-top,
Den Himmel, dee kann esou wonnerbar sinn,
An d'Wisen och, wa si nees gring ginn.

Zaldote, spiirt dir, dat neit Fréijoer,
D'Sonn déi schingt, an op een Hoer,
Hat dir op dee Käfer getrëppelt,
Deen do ënnen um neie Grashalle stëppelt

Eis Welt ass dach voller Poesi
Ouni Fantasi - befreie mir eis ni.

Zaldote, lauschttert, dot är Uniform aus,
Klammt aus äre Kasären eraus,
Et huet kee Wäert no der Flënt ze gräifen,
An deenen anere Leit hir Musék ze päifen.

Zaldote, lauschttert, loosst déi Spilleit mat Rou,
Wëll de Kinék Kohiba ass da frou,
Wann hie gewuer gëtt, firwat dat säi Gaart,
verwëldert op eemol sou ganz onerwaart.

3. Zaldoten, loosst är Gedanke fléien,
Ier se vun uewen, Ketten ukréien.

Gleewt net wat äre Chef iech seet,
Wëll dat ass keng Gerechtegkeet.

Nëmme wa mir mat Gedanke bezuelen,
an dobäi eis Iddien och eescht huelen,
Hu mir eng Chance fir de Gaart ze retten,
Befreit äre Geescht, sprengt är Ketten

Eis Welt ass dach voller Poesi
Ouni Fantasi - befreie mir eis ni.

Zaldote, lauschttert, dot är Uniform aus,
Klammt aus äre Kasären eraus,
Et huet kee Wäert no der Flënt ze gräifen,
An deenen anere Leit hir Musék ze päifen.

Zaldoten, lauschttert, loosst déi Spilleit mat Rou,
Wëll de Kinék Kohiba ass da frou,
Wann hie gewuer gëtt, firwat dat säi Gaart,
verwëldert op eemol sou ganz onerwaart.

D'Zaldote kommen zrëck bei de Generol, de Notär an de Bankier.

Generol: Ah, méng trei Zaldoten. Hutt dir déi verfluchte Spilleit e
Kapp méi kuerz gemaach?

Wuechtzaldot 2: Här Generol, ech wollt jhust soen...

Notär: Fäert net Zaldot, schwätz riicht eraus. Hutt dir hinnen de
Kapp erofgeschloen?

Wuechtzaldot 3: Neen, Här Notär.

Bankier: Ah, dir hutt se erschoss?

Wuechtzaldot 1: Neen, Här Bankier...

Generol: Hutt der se dann erstach?

Wuechtzaldot 2: Leider och net, Här Generol.

Generol: Jo wat hutt der da mat hinne gemaacht?

Wuechtzaldot 1: Mir, ... also, ... mir hu se net kritt!

Generol, Bankier a Notär: Net kritt?

All Zaldoten: Net kritt!!!

Notär: Wéi, net kritt?

Wuechtzaldot 2: Si waren op eemol einfach verschwonnen!

Generol, Bankier a Notär: Einfach verschwonnen?

Bankier: Dat heescht, d'Spilleit lafen nach fräi hei an Antagonien ronderëm?

Wuechtzaldot 3: Jo, dir Hären!

Notär: Generol, déng Arméi ass e Koup vun Zéiwentriwweler a Fäertaaschen! An du bass kee Fatz besser!

Bankier: Schlëmmer nach! Du bass dee gréissten Zéiwentriwweler a Fäertaasch. Huel déng Arméi fest a werf se an de Prisong! A spär dech direkt derbäi!

Een Zaldot hëlt dien anere mam Schlawittchen an zerret en hanner d'Bühn.

Szen 13:

Wou de Kinék endlech gewuer gëtt, wéi et em säi Gaart steet, an d'Wourecht iwwer de Notär, de Bankier an de Generol un d'Dageslicht kënnt.

De Kinék kënnt mat sénger ganzer Famill eran.

Sekretär 1: Léiw Leit aus dem Kinékräich Antagonien! Haut ass e ganz besonneschen Owend! Haut den Owend gesi mir hei zu Mandrawi:

Sekretär 2: Live a faarweg: Déi fantastesch, ...

Sekretär 3: ... déi ongleewlech ...

Sekretär 2: ... déi phenomenal ...

Sekretär 3: ... Spilleit aus ...

Sekretär 2 & 3: ... Masputschistan!

Sekretär 1: Si weisen eis eng nei Sensatioun: Si jongléiere mat brennende Bäll a Fakelen! E Riesenapplaus fir d'Spilleit aus ...

Déi dräi Sekretären: ... Masputschistan!!!!!!!!!!!!

Gande Finale mat Zirkusshow 2

Michel: Grousse Kinék Kohiba vun Antagonien,
mir Spilleit aus Masputschistan si frou an houfreg,
dat mir dän Optrag erfëlle konnten.

Kiné: Ech hoffen, dir wëllt mech net uschmieren.
Allez elo eraus mat der Sproch!

Michel: D'Naturkinigin an d'Gardekobolden hun eis verzielt,
datt de Gaart nëmmen ze retten ass,
wanns du net méi esou vill baus,
net méi esou vill Kricher féiers,
a net méi esou vill Fester feiers!

Kiné: Spilleit, wéi soll ech dat verstoen?
Wat huet mäi Baue, Krichen a Feieren da mat dem Gaart ze doen?

Michel: Kinék, Du hues iwverdriwwen!
Du hëlls der Natur zevill, denk nëmmen un déi sëllege Beem fir déng
nei Réngmauer! Mee du gëss der Natur näischt zréck.
Du därfs net nëmmen un dech denken, mee och un all déi Déieren a
Planzen aus der Natur.
Du muss léieren deelen: e Stéck fir dech, e Stéck fir d'Natur!

Kiné: Do huet d'Naturkinigin Recht!
An dir, Leit aus Antagonien a Masputschistan: Mengt dir och:
E Stéck fir iech an e Stéck fir d'Natur?

Leit: Bravo, jo, natiirlech!

Kiné: Gutt!
An dir, Leit hei am Sall: Mengt dir och:
E Stéck fir iech an e Stéck fir d'Natur?

Leit: _____ -

Kiné: Da loosst de Spektakel elo weidergoen!
De Gaart ass gerett!

Michel an all d'Leit: De Gaart ass gerett!

Lidd 5 : Dem Kinék säi Gaart

1. Kommt emol heihin, bleiwt net do sto'n
Mir hu vill ze so'n, lauschttert gutt no
Wëllen iech weisen, datt et och anescht geet
Zesumme liewen, ouni Trauer a Leed

2. Kinék Kohiba, du hues vill gemaach,
Mee ouni ze bremsen, verkënnt däi Gaart
Looss dir dach soen, et bleiwt kee Baam sto'n
wanns du net lues mechs, a no der Natur kucks

Ref.: Loosst eis alleguer probéieren
dat wat war op d'Kopp ze kéieren
E Stéck fir mech, e Stéck fir dech
Elo net gewaart (gefaart), rett dem Kinék säi Gaart!

3. Prinzessin Alisa, du hues et verstan
Et ass nëmme méiglech, eppes fir d'Natur ze man
Wa mir och zréckestinn, a kucke nom Gaart
Déi zwou Schuele schwiewen un der Wo vum Liewen

Ref.: Loosst eis alleguer probéieren
dat wat war op d'Kopp ze kéieren
E Stéck fir mech, e Stéck fir dech
Elo net gewaart (gefaart), rett dem Kinék säi Gaart!